

Het voorstellen van de teams. Jaap van Neck en Victor Swane worden hier voorafgegaan door de gastvrouw van het Nederlandse team, Patricia Villa de Londono. Op eigen initiatief hadden de Nederlanders de traditionele grijze broeken verwisseld voor witte.

Van Neck en Swane in Colombia

Golfen op 2600 meter hoogte

Mede door toedoen van Gert-Jan Storm, werkzaam op de Nederlandse Ambassade in Bogota en de zeker op de Hilversumse Golfclub niet onbekende Colombiaan Jaime Cañal, reisden Jaap van Neck en Victor Swane op uitnodiging van de Golfclub EL RINCON (de Hoek) naar het verre Bogota om daar deel te nemen aan het officieuze wereldkampioenschap voor amateur-paren. Te vergelijken met de World Cup voor profs.

Uitgenodigd waren 65 (!!) landen waar- van er uiteindelijk 18 kwamen.

Het toernooi was multi-sponsored door alle bekende internationale ondernemingen waaronder onze KLM, die de reis voor haar rekening nam tesamen met de Colombiaanse Luchtvaart Maatschappij AVIANCA. Multi-sponsored dan wel in die zin dat er geen geldprijzen te winnen waren, maar dat alle reis- en verblijfkosten voor de deelnemende landen waren gedekt.

In aanmerking genomen, dat, buiten alle Zuid-Amerikaanse landen, ook nog aanwezig waren Japan, Rhodesia, Zuid-Afrika, Puerto-Rico, Taiwan, Bahama's, Panama, Mexico, Zweden, Duitsland, Italië en Nederland is het eenvoudig na te gaan welk bedrag de sponsors bijeen hadden gebracht. Een som welke de 'purse' van ons Internationale Open benadert!

De Club El Rincon is gelegen op 30 km van Bogota op een hoogte van 2600 meter, hetgeen een andere benadering van golf vereist. De ballen vliegen wel 15-20% verder, maar het mannetje dat de bal slaat loopt wel 30% langzamer om niet buiten adem te geraken. Zo stopte

Roberto De Vincenzo hier vorig jaar tijdens een toernooi na 13 holes een half uurtje om bij te komen en daarna te winnen.

De baan, lengte max. 7600 yards, par 72, is ontworpen door de welbekende Robert Trent Jones (Sotogrande, Nueva-Andalucia etc.), dus veel water en enorm grote, pijlsnelle, maar goed houdende greens, waar echter geen vlak stuk te bekennen was. Greens, die zoals later zou blijken, veel landen de das om zouden doen. Een putt van een meter, onvoorzichtig geslagen, eindigde dikwijls op twee, drie meter van de hole.

De eerste dag speelde Nederland met Mexico in een vierbal die 5 1/2 uur duurde, daar de Mexicanen, geassisteerd door hun meegebrachte pro-caddy die over zelfs het meest simpele puttje minuten lang stonden te debatteren. Hun resultaat was daarbij nog matig, 74 en 77. Victor maakte een goede 76 (4x 3-putts), maar Jaap had nog last van het tijdsverschil en bracht een droevige 83 binnen. De Zuid-Afrikanen, die al een week eerder waren aangekomen, scoorden 69 en 70 en namen direkt de leiding met 139 gevolgd door Zweden en Japan

met 143.

De tweede dag, spelend met Puerto Rico ging het met Victor mis, 82 met 7x 3-putts, maar Jaap kwam goed terug met 74 en toch nog 3x 3-putts. Zuid-Afrika liep verder uit, nu gevolgd door Brazilië en Japan.

De derde ronde zag er voor Nederland aanvankelijk beter uit. Spelend met Venezuela rolden Jaap en Victor met uitstekend lang spel de baan volledig op, maar ook hier eisten de greens hun tol. Victor kwam uit op 77 (3x 3-putts) en Jaap kwam na 5x 3-putts terug met 3 birdies op de laatste 3 holes (2, 3, 3), waarbij hij een volle ijzer 5 bijna uitholede op de laatste hole voor totaal 72.

De laatste ronde zou voor Nederland, spelend met Duitsland dramatisch eindigen. Na 14 holes was Victor een boven en Jaap een onder par en daarmee waren zij al elf slagen op het hele veld ingelopen. Toch ging Nederland de mist in. De laatste vier holes werden gezamenlijk in acht boven par gespeeld hetgeen een veel betere eindklassering uitsloot.

Zoals reeds opgemerkt hebben de greens hun tol geëist. Victor en Jaap (en zij niet alleen) verloren op de greens gezamenlijk zeker 26 slagen, terwijl zij toch niet als slechte putters bekend staan. Misschien is een oorzaak dat in Nederland i.h.a. de holes te gemakkelijk en te vlak gestoken worden en verdient het aanbeveling de 'onmogelijke' pin posities van het 72-holes Strokeplay Kampioenschap op De Pan vaker te herhalen om een nog betere 'touch' te krijgen...

Het baanrecord werd gevestigd door Leo Dellinger uit Panama met 68. Volgens zeggen is hij 'the longest hitter in the game' en heeft hij al enkele malen Martin Roesink verslagen tijdens driving contests in Amerika. Wij willen het graag geloven. Dellinger sloeg op de 626 yards lange 5e hole met twee op de green. Drive en een easy 5-iron...

Het toernooi werd uiteindelijk gewonnen door het team van Zuid-Afrika, bestaande uit Andries Oosthuizen en Neville Sundelson. Sundelson won tevens de Copa Enrique Samper met een individuele score van 282, totaal 6 onder par!

BULLDOG

Teamklassement

Copa El Rincon:

1. Zuid-Afrika	575
2. Brazilië	590
3. Japan	593
4. Panama	595
5. Rhodesia	596
6. Argentinië	599
7. Taiwan	604
12. Nederland	616

Individueel klassement

Copa Enrique Samper:

1. Sundelson (Z.A.)	282 (69-69-74-70)
2. Nakabe (Jap.)	285
3. Dellinger (Pan.)	286
4. Gonzales (Braz.)	288
5. Oosthuizen (Z.A.)	293
6. Harvey (Rhod.)	294
7. Carbonetti (Arg.)	295
15. Van Neck	304 (83-74-72-75)
24. Swane	312 (76-82-77-77)